

† Τζουάνες μαρούδας¹⁾ μαρτυρῶ.

[Ἐκ τοῦ περιθωρίου]

1709 Ἰουλίου 19 ὁ ἄντικρυς Προκόπης ἔλαβε τὴν ἄντικρυ ἀποκοπὴν καὶ κράζεται πληρωμένος ὥς ἄντικρυ διαλαμβάνει, μνέσκοντας πλέον ἀννουλάδα νὰ ἡμπορῇ νὰ δεσπονέρῃ, ὥς θέλει καὶ βεβαιώνει.

† Προκόπης ὁ νῆκλος.

57.

Δάνειον τῆς 3 Ὀκτωβρίου 1707. Νοτάριος Α. Μαυροκέφαλος (Βιβλ. 3. σ. 179).

† 1707 Ὀκτωβρίου 3. Τὴν σήμερον ἐνεφανίσθη ἐνώπιόν μου καὶ μαρτύρων ὁ μ(ισσέ)ρ Γεωργάκις Νίκλος, φούρναρις, ὁ ὁποῖος ὁμολογεῖ, πῶς ἔλαβε ἀπὸ τὸν παρόντα σ(ινιὸρ) Κωσταντῇ Μπαρμπία²⁾ ριάλια δεκαοκτώ, Ν° 18, δανεικά, χωρὶς σημάδι, τὰ ὁποῖα ὑπόσχεται μὲ τὰ καλὰ του νὰν τὰ ἐπιστρέψῃ εἰς κάθε καλὴ ἀναζήτησι τοῦ αὐτοῦ σ(ινιὸρ) Μπαρμπία μὲ τὸ διάφορόν τους, κατὰ τὴν τερμινατζίον Κορνάρα. Ἔτζι ὁμπλιγάρεται μὲ τὰ καλὰ του καὶ σωματικῶς εἰς μαρτυρίας

† Φίλιπος Τζιμπλέτης³⁾ Ἄρ. μαρτυρῶ τὰ ἄνωθεν.

† Stefano Balsamo⁴⁾ fui presente.

¹⁾ Τζουάνες μαρούδας. Οἰκογ. μαρτυρουμένη ἐν Ζακύνθῳ ἐν χωρίῳ Κοιλιωμένῳ τῷ 1550. Μ. Πορφύριος γεννηθεὶς αὐτόθι τῷ 1831 ὑπῆρξεν ἀρχιεπίσκοπος τοῦ Σινᾶ.

²⁾ Κωσταντῇ Μπαρμπία. Οἰκογ. ἐν Ζακ. ἀπὸ τοῦ 1533 καὶ τοπων. εἰς Καταστάρι.

³⁾ Φίλιπος Τζιμπλέτης. Οἰκογ. ἐκ τῶν ἐγγεγραμμένων ἐν τῇ χρυσοβίβλῳ τῷ 1583. Ἄτερος Φίλιπος διετέλεσεν ἐπίτροπος καὶ ἐπιμελητὴς κατὰ τὸ 1636 τοῦ ἐν Βενετίᾳ ναοῦ καὶ πρόεδρος τῆς κοινότητος, βλ. Κ. ΜΕΡΤΖΙΟΥ, ἐνθ' ἄν. 35. Ἰούλιος Τ. τῷ 1669 εἶναι ὑποψήφιος διὰ τὴν ἐλληνικὴν σχολὴν τῆς Βενετίας, βλ. Κ. ΜΕΡΤΖΙΟΥ, ἐνθ' ἄν. σ. 179. Ὁ Θωμᾶς Φλαγγίνης εἰς τὴν διαθήκην του μεταξὺ τῶν ἄλλων ἀναγράφει: «ἔχω μεγάλας πιστώσεις μὲ τὸν οἶκον Γονέμη ἀπὸ δάνεια κοινοποιημένα τὰ ὁποῖα τοῖς ἐδόθησαν εἰς καιρὸν ποὺ εἶχον ἀνάγκη ἰδίᾳ ἵνα ὑπανδρεύσουν τὴν κ. Ἑλένην Τζιμπλέτη, βλ. Κ. ΜΕΡΤΖΙΟΥ, ἐνθ' ἄν. σ. 35. Ἐκ τῆς οἰκογ. Τζ. ἔχομεν συμβολαιογράφους τὸν Εὐθύμιον (1570 - 1612), Βενέδικτον (1609 - 1623) καὶ Ἰούλιον (1674 - 1692). Πλείονα περὶ τοῦ Εὐθυμίου, γενομένου μοναχοῦ ἐν τῇ μονῇ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Ζακύνθου τῷ 1620, διαλαμβάνει ὁ Ν. ΚΑΤΡΑΜΗΣ, ἐνθ' ἄν. σ. 308 - 310.

⁴⁾ Stefano Balsamo. Β. Μία τῶν ἀρχαιοτέρων οἰκογενειῶν τῆς Ζακύνθου ἐγγεγραμμένη ἐν τῇ χρυσοβίβλῳ. Ἐκ ταύτης ὁ Ἀντώνιος, διακριθεὶς εἰς τοὺς Βενετικὸς πολέμους, ἔλαβε τιμᾶριον ἐν Ζακύνθῳ τῷ 1530. Β. Γεώργιος, λόγιος, ἦτο εἰδήμων τῆς Ἑλληνικῆς καὶ Λατινικῆς βλ. Ν. ΚΑΤΡΑΜΗ, ἐνθ' ἄνωτ. σ. 298-300. Β. Δημήτριος, λόγιος ἱερεὺς, ἐξάδελφος τοῦ Εὐγενίου Βουλγάρεως, ἐστεφάνωσε τῷ 1736 Σβρίου 20, ἐν Ζακύνθῳ τὴν Ἀναστασίαν, θυγατέρα τοῦ Μαρίνου Βαλσάμου, μὲ τὸν Ἀντώνιον Βάλσαμον τῆς Κοινότητος Βαλσαμάτα (Κεφαλληνίας), τῷ δὲ 1751 προσελήφθη ὥς ἐφημέριος τοῦ ἐν Βενετίᾳ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τῶν Γραικῶν. Βλ. Ν. ΚΑΤΡΑΜΗ, ἐνθ' ἄν. σ. 379. Κ. ΜΕΡΤΖΙΟΥ, ἐνθ' ἄν. σ. 150. Β. Κωνσταντῖνος ἦτο πρωτοπαπᾶς Ζακύνθου τῷ 1668 - 1673. Ν. ΚΑΤΡΑΜΗ, ἐνθ' ἄν. σ. 81. Ὡς ὑπότροφοι δὲ τοῦ Φλαγγινείου Φροντιστηρίου μαρτυροῦνται οἱ Πέτρος τοῦ ποτὲ Βαλσαμάκη ἐκ Κεφαλληνίας 1742 καὶ Ἀνδρέας Βάλσαμος (1743). Ἐμπορος δὲ ἐν Τεργέστη ὁ Ἀνδροῦτσος Β. (1747). Βλ. Κ. ΜΕΡΤΖΙΟΥ, ἐνθ' ἄν. σ. 126, 127.